

ਮੀਆ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ

ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਸ਼ਵੇਤਾ ਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ

ਸੁਹਾਨਾ ਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਮੀਆਂ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਮੀਆ ਨੂੰ ਖੇਡਣਾ, ਨੱਚਣਾ ਅਤੇ ਗਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਸੀ।
ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਹੱਸਮੁੱਖ ਰਵੱਈਏ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਲੋਕ ਮੀਆ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੀਆ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ
ਨਾਲ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨਗੇ।

ਇੱਕ ਦਿਨ, ਮੀਆ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਅਤੇ ਚਿਪਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੀਸਾਈਕਲਿੰਗ ਬਿਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਮੀਆ ਦੀ ਇੱਕ ਸਹੇਲੀ, ਐਮਿਲੀ, ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦੇਖੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੂੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ।

ਉਸ ਨੇ ਮੀਆ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਕੂੜਾ ਘਾਹ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਸੁੱਟਿਆ?"

ਮੀਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਨੇੜਲੇ ਕੋਈ ਕੂੜਾਦਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।"

"ਤੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਮੀਆ। ਇਹ ਵਾਤਾਵਰਨ ਲਈ ਮਾੜਾ ਹੈ।" ਐਮਿਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਰੱਦੀ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਸਨ।" ਮੀਆ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ? ਰੱਦੀ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਛੱਡੋ?"

ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਮੀਆ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋਗੇ।

ਐਮਿਲੀ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਤੁਰ ਪਈ ਅਤੇ ਮੀਆ ਸੋਚਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਉਸ ਰਾਤ, ਮੀਆ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਬ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਮੀਆ ਨੂੰ ਮੂਜ਼ੀ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਗਾਂ ਨੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ।

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, "ਹੈਲੋ ਮੀਆ! ਮੈਂ ਮੂਜ਼ੀ ਹਾਂ। ਨਾ ਬਣੋ ਡਰ! ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੀਆ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਰੱਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਕਿਉਂ ਹੈ?"

"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਲਈ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕੂੜੇ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੀਆ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪਗਡੰਡੀ ਹੇਠਾਂ ਤੁਰਨ ਲੱਗੇ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੀਆ ਨੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਹੰਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੱਪੜ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।

ਮੀਆ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਸ਼ਰੀਮਤੀ ਹੰਸ?"

ਹੰਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤਾਲਾਬ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਕੂੜਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਖਾਦਾ ਅਤੇ ਤੈਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੂੜੇ ਕਾਰਨ ਭੁੱਖੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਕੂੜਾ ਸੁੱਟਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ।

ਹੁਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਜਿੰਦਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ।"

ਮੀਆ ਗਰੀਬ ਹੰਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ।

ਜਲਦੀ ਹੀ, ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮੀਆ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰੇਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਰੱਖਤ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤਲੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਲਟਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।
ਮੀਆ ਨੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਮਿਸਟਰ ਟ੍ਰੇਲ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਹੋ?"

ਰੁੱਖ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੇ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਰੱਦੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ
ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੀਮਾਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੰਦਗੀ ਦੀ ਆਦਤ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ
ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਨਸਾਨਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪਾਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਦਭੁਤ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ
ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਹਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਲਈ ਲੱਕੜ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਾਨੂੰ
ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

ਗਰੀਬ ਦਰੱਖਤ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੜਫਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਮੀਆ ਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ।

ਦਰੱਖਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੀਆ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦੀ ਟਾਹਣੀ 'ਤੇ ਰੋਂਦਾ ਸੀ।

ਮੀਆ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, “ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪੰਛੀ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਰੋ ਰਹੇ ਹੋ?”

ਪੰਛੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਮੈਂ ਭੋਜਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਭੋਜਨ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਰੱਦੀ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਬਿਮਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝਾ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਇਨਸਾਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਇਨਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਨੂੰ ਰੀਸਾਈਕਲਿੰਗ ਬਿਨ ਵਿਚ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਸੁੱਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?

ਮੀਆ ਇੰਨੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ!

ਮੀਆ ਨੇ ਮੂਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਂਗ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੂਜ਼ੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ। "

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੋ!"

ਜਦੋਂ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ, ਮੀਆ ਹੋਰ ਚਮਕਦਾਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਥਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੀਆ ਨੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਕਲੱਬ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਗਿਆਨ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੀਆ ਨੇ ਮੂਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ।

ਖ਼ਤਮ

ਮੀਆ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਂ ਬਾਰੇ:

ਸ਼ਵੇਤਾ ਬਾਲਾ 2020 ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ "ਮੀਆ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ" ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਨਲਾਈਨ ਸਕੂਲ - ਲੌਰੇਲ ਸਪ੍ਰਿੰਗਜ਼ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 5ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ।

ਸ਼ਵੇਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਸੁਹਾਨਾ ਬਾਲਾ ਨੇ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਸੈਨ ਜੋਸ ਦੇ ਲਿਨਬਰੁਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 9ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ।

ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨੈੱਟਵਰਕ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨ:

ਕਹਾਣੀਆਂ:

- ਮੀਆ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ
- ਮੂਜ਼ੀ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਜਾਦੂ
- ਮੂਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ
- ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਰਕਸ

ਕਵਿਤਾ:

- ਮੂਜ਼ੀ ਕਵਿਤਾ

ਪਹੇਲੀਆਂ:

- ਮੂਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਖੋਜ
- ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜੋ

ਪੋਸਟਰ (ਕੋਵਿਡ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ):

- ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨੋ
- ਮੂਜ਼ੀ ਹੱਥ ਧੋਦੀ ਹੈ

ਨੇਵਰਗ੍ਰੀਨ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰੇਨਬੋ

ਕੋਲਿਨ ਬਾਰਕਾ ਦੁਆਰਾ

ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ

ਚਿਲਡਰਨ ਕਾਇਨਡਨੇਸ ਨੈੱਟਵਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ

ਨੇਵਰਗ੍ਰੀਨ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰੇਨਬੋ

ਕੋਲਿਨ ਬਾਰਕਾ ਦੁਆਰਾ

ਮੂਜ਼ੀ ਗਾਂ ਓਨੀ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੀਵ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਜਦੋਂ ਮੇਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਰੇਨਬੋ ਵੱਡੇ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੇਡੀ। ਕਿਸਾਨ ਟੈਂਡ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਗਿਆ।

"ਮੂਜ਼ੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ!" ਫਾਰਮਰ ਟੈਂਡ ਨੇ ਡਾਕਬਾਕਸ ਤੋਂ ਕਾਲ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ 'ਤੇ, ਮੂਜ਼ੀ ਫਾਰਮਰ ਟੈਂਡ ਕੋਲ ਭੱਜੀ, ਸਾਵਧਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕਣ। ਕਿਸਾਨ ਟੈਂਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫਾ ਦਿੱਤਾ।

ਅੰਦਰਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ,

ਪਿਆਰੇ ਮੂਜ਼ੀ,

ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤਾਲੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ! ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨੇਵਰਗ੍ਰੀਨ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ 154 ਐਟਲ ਰੋਡ ਤੇ ਆਓ।

ਦਿਲੋ,

ਤਾਲੀਆ

"ਹਮਮ ... ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ. "ਤਾਲੀਆ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਅਤੇ ਤਾਂ ਮੂਜ਼ੀ, ਰੇਨਬੋ, ਅਤੇ ਫਾਰਮਰ ਟੈਂਡ ਆਪਣੇ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਨੇਵਰਗ੍ਰੀਨ ਸਿਟੀ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ।

ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੂਜ਼ੀ ਨੇਵਰਗ੍ਰੀਨ ਸਿਟੀ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਬਦਬੂ ਨੂੰ ਸੁੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਸੀ! ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੂਜ਼ੀ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗੀ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤਾਲੀਆ ਨੇ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਏ।

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਟਲ ਰੋਡ ਲੱਭਿਆ। ਕਿਸਾਨ ਟੈਂਡ ਨੇ ਘਰ 154 ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਤਾਲੀਆ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। "ਆਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ!" ਤਾਲੀਆ ਨੇ ਆਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਅਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਰੇਨਬੋ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ।

ਫਿਰ ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਰੱਦੀ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਝਾਕਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੋਧ ਕੋਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖਾਲੀ ਸੀ।

"ਇਹ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ!" ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੂਵੀ ਕੀਤਾ। [ਕੋਲਿਨ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਨੂੰ ਐਨੀਮੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ।]

"ਕੀ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡਾ?" ਤਾਲੀਆ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਰੱਦੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਰੱਦੀ ਦੇ ਡੱਬਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ!" ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਰੇਨਬੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।"

"ਹਮਮ... ਆਹ! ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਬੱਸ ਹੈ!" ਕਿਸਾਨ ਟੈਂਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਟਰੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸਤਾਨੇ ਅਤੇ ਫੜਨ ਵਾਲੇ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਐਟਲ ਰੋਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਟੀਮ ਨੇ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ! ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਦੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ!" ਤਾਲੀਆ ਨੂੰ ਰੋਇਆ। "ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ !!"

"ਸਾਨੂੰ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, " ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਮਦਦ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ, ਮੂਜ਼ੀ! ਪਰ ਕਿਹਾ?" ਤਾਲੀਆ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਤਾਲੀਆ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, " ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ।

ਮੂਜ਼ੀ ਤੁਰਦਾ-ਫਿਰਦਾ, ਕਸਬੇ ਦੇ ਚੌਕ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ,

ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਹਵਾ ਨਾਲ ਭਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ,

ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੂਜ਼ੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੋਲਾ ਸੀ,

ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਨਾ ਔਖਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਰ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਸੁਪਰ ਸ਼੍ਰਿੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਅਬਾਦੀ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ, ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਜੋ ਨਵੀਂ ਸੀ

ਧੁਨੀ ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਆਵਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

MOOOOOO! [ਕੋਲਿਨ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਨੀਮੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇਗਾ।]

ਜਦੋਂ ਮੂਜ਼ੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਰੁਕਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਉਸ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਏ। ਫਿਰ ਤਾਲੀਆ

ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਕਸਬੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਗੜਬੜ ਸੀ ਅਤੇ

ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਸਬੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੂਜ਼ੀ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ।

"ਮੂਜ਼ੀ ਲਈ ਹਿੱਪ, ਹਿੱਪ ਹੂਰੇ!"

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਤਾਲੀਆ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਲਵਿਦਾ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ।

"ਅਲਵਿਦਾ, ਮੂਜ਼ੀ, " ਤਾਲੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਲਵਿਦਾ, ਤਾਲੀਆ, " ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੇਝਿਜਕ ਸਾਨੂੰ ਪੁੱਛੋ।"

ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੂਜ਼ੀ, ਰੇਨਬੋ, ਅਤੇ ਫਾਰਮਰ ਟੇਡ ਨੇਵਰਗ੍ਰੀਨ ਸਿਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ...

... ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ।

ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ:

ਕੋਲਿਨ ਬਾਰਕਾ ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਚਾਂਦੀ ਦਾ। ਉਹ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਤਜਰਬਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਸਾਨ ਟੈਡ ਬਾਰੇ:

ਹਾਂ, ਫਾਰਮਰ ਟੈਡ ਅਸਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੂਜ਼ੀ ਬ੍ਰਾਂਡ ਬਣਾਇਆ ਹੈ! ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਲਿਨ ਨੂੰ ਮੂਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਪਿਛਲਾ:

ਜਦੋਂ ਮੂਜ਼ੀ, ਰੇਨਬੋ, ਅਤੇ ਫਾਰਮਰ ਟੈਡ ਨੂੰ ਟੈਲੀਆ ਨਾਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ! ਕੀ ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਦੋਸਤ ਨੇਵਰਗ੍ਰੀਨ ਸਿਟੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੜਬੜ ਹੈ?

ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਬਦਸੂਰਤ ਬੱਗ

ਵੱਡੀ ਮੂਜ਼ੀ ਗਾਂ ਦਿਆਲੂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੀਵ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਰਸਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਘਰ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਰੂਮਮੈਟ ਦੂਰ ਚਲੇ
ਗਏ ਸਨ।

ਸੂਰ ਸੁੰਘ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਚਿੱਕੜ ਦੇ ਟੋਏ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ।
ਘੋੜੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਝੁਕ ਰਹੇ ਸਨ।

ਬੱਕਰੀਆਂ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੁਭ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।
ਬੁੱਢੀ ਮਾਂ ਦੀ ਬੱਤਖ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਹਰ ਕੋਈ ਦੌੜੇ!"

"ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ ਮਾਏ ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ?" ਕੋਠੇ ਦੀਆਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਬਤਖ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਬੱਗ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਅਲਾਰਮ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ,

ਪਰ ਇਹ ਬੱਗ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਸਨੈਕ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ।"
ਘੋੜਾ ਬੋਲਿਆ, "ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡੋ।"

ਸੂਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਓਹ ਯੱਕ, ਇਹ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬਦਸੂਰਤ ਬੱਗ ਹੈ, ਇੱਕ
ਕਾਲੀ ਬੀਟਲ ਦੇ ਮੱਗ 'ਤੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ!"

ਘੋੜੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲੱਤ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਪਤਲਾ ਕੀਤਾ, ਗਾਂ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ,
"ਮੂਜ਼ੀ! ਜਲਦੀ ਆ ਜਾਓ!"

ਮੂਜ਼ੀ ਚੀਕਿਆ, "ਰੁਕੋ!" ਜਿਵੇਂ ਘੋੜੇ ਦਾ ਖੁਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ।
ਸਾਰੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੇ ਸਾਹ ਰੋਕਿਆ, ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਗਏ।

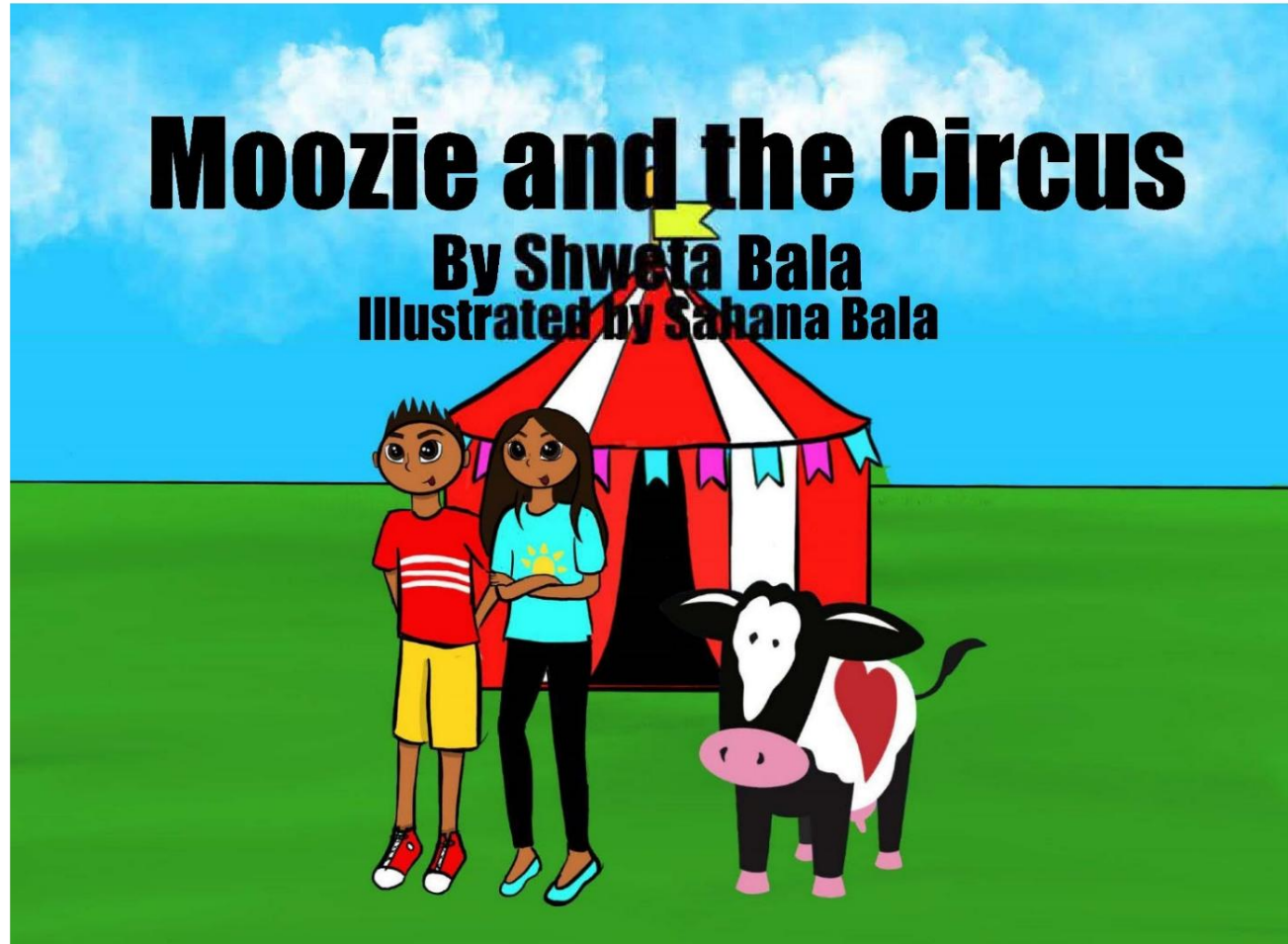
ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਗੰਦਗੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਬੱਗ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।
ਸਾਰੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੇ ਹਾਹਾਹਾਹਾਹਾਹਾਹਾਹਾ ਕੇ ਰੋਲਾ ਦਿੱਤਾ!

"ਓਹ ਭਲਿਆਈ!, ਸਾਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ... ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਪਰ ਵੱਡੇ ਬੱਗ ਅਜੀਬ ਅਤੇ
ਡਰਾਉਣੇ ਹਨ, ਕੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ?"

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਆਲੂ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, "ਬੱਗ, ਕਿਤਾਬਾਂ
ਵਾਂਗ, ਸਿਰਫ਼ ਦਿੱਖ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸਾਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬੱਗ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਚੰਗੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬੱਗ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੇਖੋ, ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ।"

ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਰਕਸ

ਸ਼ਵੇਤਾ ਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ
ਸੁਹਾਨਾ ਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

"ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਇੱਥੇ ਹੈ! ਜਾਗੋ ਅਜ਼ਾਨ!" ਅਯਾਨਾ ਨੇ ਚੀਕਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਕਵਰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਨਿੱਘੀ ਸਵੇਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਯਾਨਾ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਸੀ। ਅਯਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਨ ਜੁੜਵਾਂ ਸਨ। ਅਯਾਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜ਼ਾਨ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ... ਸਭ ਕੁਝ, ਪਰ ਸਵੇਰੇ ਜਾਗਣਾ।

ਅਜ਼ਾਨ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਕੰਬਲ ਲਾਹ ਕੇ ਖਿੱਚ ਲਏ। "ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਸੌ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"

"ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ!" ਅਯਾਨਾ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਅੱਜ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਹੈ!"

ਅਜ਼ਾਨ ਅਚਾਨਕ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਓ! ਮੈਂ ਇਸ ਦਿਨ ਦਾ ਇੰਨਾ ਚਿਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ! ਚਲੋ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਕੇ ਖਾਓ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਮਸਤੀ ਕਰੋ!" ਅਜ਼ਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅਯਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਨ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲਣ ਲੱਗੇ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਹਰ ਸਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨਪਸੰਦ ਸਰਕਸ: ਦ ਸਰਕਸ ਆਫ਼ ਫਨ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

"ਇਹ ਜਨਮਦਿਨ ਸ਼ੋਅ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ!" ਅਯਾਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਨਕੇਕ ਨੂੰ ਗਬਬਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ!"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡੈਡੀ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਕ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰੇਗੀ ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਣਾਓ। ਸਾਨੂੰ ਸਟੇਜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਰਕਸ ਟ੍ਰੇਨਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ!"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਅਯਾਨਾ ਨੇ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪਲੇਟ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਠੋਕ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ।

ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ੋਅ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਜ਼ਾਨ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਗਿਲੜੀ ਦੇਖੀ ਜੋ ਹਿੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਅਯਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਨ ਤੁਰੰਤ ਗਰੀਬ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਦੌੜੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਗਿਲੜੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਛਾਂ ਵਿਚ ਘਾਹ ਦੇ ਨਰਮ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

ਅਯਾਨਾ ਨੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਐਕੋਰਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਾਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਲਹਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਗਿਲਹਰੀ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਅਤੇ ਚੂਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਊਰਜਾ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਹਿੱਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੂਜ਼ੀ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਸ ਝਾੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੇੜੇ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਯਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਨ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਸਰਕਸ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ੋਅ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਪਰਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਅਯਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਨ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ
ਹਾਥੀ ਗੋਦਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਜਾਨਵਰ ਹੂਪਾਂ ਵਿਚ ਟਪਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਐਕਰੋਬੈਟ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੈਂਡਸਟੈਂਡ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਯਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ
ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸਟੇਜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਅਜ਼ਾਨ ਚੀਕਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ।

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਹੈਲੋ ਅਯਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਡਰੋ ਨਾ। ਮੈਂ ਮੂਜ਼ੀ ਹਾਂ।
ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਰਕਸ ਦੇਖਣਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ
ਬੱਚੇ ਲੱਗਦੇ ਹੋ।
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ। "

ਅਜ਼ਾਨ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਸ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਯਾਨਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਜਾਣ
ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਸਟੇਜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਚਾਲਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਦੇ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਹਾਥੀ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਂਦਰ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ।

ਅਯਾਨਾ, ਅਜ਼ਾਨ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੁਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭੇਜਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਲਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤਿਲਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੋਦਾਂ 'ਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ ਹੂਪਾਂ ਤੋਂ ਛਾਲ ਨਾ ਮਾਰਨ ਕਾਰਨ ਹਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ।

ਅਯਾਨਾ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਫੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਇਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਜੀਵਤ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਆਪਣੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲੰਘਦੇ ਹਨ।"

ਅਯਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਨ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਅਯਾਨਾ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ, "ਰੁਕੋ! ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਓ!"

ਟ੍ਰੇਨਰ ਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ
ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਦਾਕਾਰ ਦੇ ਬੈਕਸਟੇਜ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"
ਅਜ਼ਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੱਸ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣੋ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

ਟ੍ਰੇਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਗੇ!" ਅਜ਼ਾਨ
ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਰਗਾ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰ
ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ।
ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਭੋਜਨ ਜਾਂ ਬਰੇਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ
ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ
ਹੋ?"

ਟ੍ਰੇਨਰ ਨੇ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸਨ।

ਅਯਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਨ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕਿਹਾ, "ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਦਿਆਲੂ ਹੋਣਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ!"

ਟ੍ਰੇਨਰ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖੋ! ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਹਤਰ ਇਲਾਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਜਾਨਵਰ ਟ੍ਰੇਨਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ?"

ਅਯਾਨਾ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਨ ਜਲਦੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ। ਉਹ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਹੁਣ ਮਾੜਾ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਾਰ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ।

ਅਯਾਨਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਗਲੀ ਵਾਰ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸਫਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜ਼ਰੂਰ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਕਲਪ ਹੈ। ਵੈਸੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਕਸ ਨਾਲੋਂ ਸਫਾਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਕੀਤੀ?"

"ਓਹ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਬੈਕਸਟੇਜ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ।" ਅਯਾਨ ਨੇ ਮੂਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਰਕਸ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਂ ਬਾਰੇ:

ਸ਼ਵੇਤਾ ਬਾਲਾ 2020 ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ "ਮੂਜ਼ੀ ਐਂਡ ਦਿ ਸਰਕਸ" ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਨਲਾਈਨ ਸਕੂਲ - ਲਾਰੇਲ ਸਪ੍ਰਿੰਗਸ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 5ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ।

ਸ਼ਵੇਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਸੁਹਾਨਾ ਬਾਲਾ ਨੇ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਸੈਨ ਜੋਸ ਦੇ ਲਿਨਬਰੁਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 9ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ।

ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨੈੱਟਵਰਕ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨ:

ਕਹਾਣੀਆਂ:

- ਮੀਆ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ
- ਮੂਜ਼ੀ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਜਾਦੂ
- ਮੂਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ
- ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਰਕਸ

ਕਵਿਤਾ:

- ਮੂਜ਼ੀ ਕਵਿਤਾ

ਪਹੇਲੀਆਂ:

- ਮੂਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਖੋਜ
- ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜੋ

ਪੋਸਟਰ (ਕੋਵਿਡ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ):

- ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨੋ
- ਮੂਜ਼ੀ ਹੱਥ ਧੋਦੀ ਹੈ

ਮੂਜ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਮੂਜ਼ੀ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਗਾਂ ਸੀ,
ਜੋ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਸੀ;
ਉਹ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੇਗੀ
ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਸਤ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ!

ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ
ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਮਿਲਿਆ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ
ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ
ਲਈ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਇਹ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ
ਕੰਮ ਦਿਆਲੂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕੀਤਾ।

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਡੰਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੱਖੀਆਂ
ਰਾਹੀ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਆਲਤਾ ਵਾਲਾ ਕੰਮ
ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੂਜ਼ੀ
ਨੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਨੋਟ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਆਰਾਮ
ਨਾਲ।

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਗੰਢੇ ਹੋਏ ਘਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਧੱਕਾ ਮਾਰਿਆ, ਪੁਲੀ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਦੀ
ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਮਿਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ
ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਬਚਾ
ਰਿਹਾ ਸੀ.

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ
ਉਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ, ਉਸਨੇ ਲੜਕੇ ਦਾ ਨੋਟ
ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ।

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ
ਇੱਕ ਐਕਟ ਲੱਭਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕੁੜੀ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਪਿਆ।

ਮੂਜ਼ੀ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਵੀ ਹੋਇਆ,
ਉਸਨੇ ਕੁੜੀ ਦਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ
ਚਲੀ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਕੁੜੀ ਨੇ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੂਜ਼ੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ
ਐਕਟ ਲੱਭਦੀ ਰਹੀ, ਉਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲੱਭ ਰਹੀ ਹੈ, ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਐਕਟ
ਲੱਭ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨੈੱਟਵਰਕ ਲਈ ਕਈ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ:

ਸ਼ਵੇਤਾ ਬਾਲਾ 2020 ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਰਚਨਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਨਲਾਈਨ ਸਕੂਲ - ਲੌਰੇਲ ਸਪ੍ਰਿੰਗਜ਼ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 5ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ।

ਸ਼ਵੇਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਸੁਹਾਨਾ ਬਾਲਾ ਨੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਪੋਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਦੋਂ ਕਿ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਸੈਨ ਜੋਸ ਵਿੱਚ ਲਿਨਬਰੂਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 9ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ।

ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨੈੱਟਵਰਕ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨ:

ਕਹਾਣੀਆਂ:

- ਮੀਆ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ
- ਮੂਜ਼ੀ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਜਾਦੂ
- ਮੂਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸ਼ਬਦ
- ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਰਕਸ

ਕਵਿਤਾ:

- ਮੂਜ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਪਹੇਲੀਆਂ:

- ਮੂਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਖੋਜ
- ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜੋ

ਪੋਸਟਰ (ਕੋਵਿਡ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ):

- ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨੋ
- ਮੂਜ਼ੀ ਹੱਥ ਧੋਦੀ ਹੈ

Moozie's Kind Adventure

ਜੇਨ ਮੋਰਟਨ ਦੁਆਰਾ
ਕਿਸਾਨ ਟੇਡ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਜੇਨ ਰੋਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ

[ਪੰਨਾ 2]
ਵੱਡੀ ਮੂਜ਼ੀ ਗਾਂ ਜਿੰਨੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੀਵ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 3]
ਉਹ ਖੜ੍ਹੀ ਆਪਣੀ ਪੂਛ ਨਾਲ ਮੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਗਡੰਡੀ
ਦੇ ਨੇੜੇ ਤਿੰਨ ਬਤਖਾਂ ਨੂੰ ਖੇਡਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੀ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 4]
ਉਹ ਕੁਝ ਆਉਂਦੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਚੁਭਦੀ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 5]
ਹੁਣ ਇਹ ਢੋਲ-ਢੋਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸੁਣਦੀ ਹੈ?

[ਪੰਨਾ 6]
ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੀ ਧੜਕਣ। ਝੁੰਡ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 7]
ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਘਾਟੀ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 8]
ਪਸ਼ੂ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁੰਘ ਕੇ ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਫੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

[ਪੰਨਾ 9]
ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਟਰਾਟ ਜਲਦੀ ਹੀ ਭਗਦੜ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 10]
ਜੇ ਮੂਜ਼ੀ ਪੂਰੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਤਖਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਲਤਾੜ ਦੇਣਗੇ।

[ਪੰਨਾ 12]
ਉਹ ਬਤਖ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ
ਰੋਲਾ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਖੇਡਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

[ਪੰਨਾ 13]
ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਮੁਫਤ ਚਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ।

[ਪੰਨਾ 14]
"ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਮੈਨੂੰ ਝੁੰਡ ਮੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗੀ, "ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।
ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਝੁੰਡ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਰਿੜਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।
"ਮੈਂ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਮੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ."

[ਪੰਨਾ 16]

ਉਹ ਕੁਝ ਹਵਾ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਰ ਹਵਾ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ
ਵੱਡੀ ਮੂਜ਼ੀ ਗਰਮ ਹਵਾ ਦੇ ਗੁਬਾਰੇ ਵਾਂਗ ਸੁੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 18]

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਜ਼ੀ ਫਟ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,
ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ uuuuuuuuuu ਆਵਾਜ਼.
ਉਹ ਹਵਾ 'ਤੇ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਡੂੰਘੇ ਅੰਦਰ ਸਟੋਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁਢ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਜੋ ਵੰਡ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ
ਜਾਵੇਗਾ।
ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਉਛਲਦੇ ਹੀ ਉਸਦਾ ਮੁਢ ਤਾਕਤ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਉਹ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੀਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਝੁੰਡ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਮਮਮਮਮਮਮਮ

[ਪੰਨਾ 20]

ਗਰਜ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਗੂੰਜ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
ਇੱਜੜ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਦੌੜਦਾ ਹੈ.

[ਪੰਨਾ 22]

ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਿੰਨ ਛੋਟੀਆਂ ਬੱਤਖਾਂ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਨਾਨ
ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀਆਂ ਹਨ।

[ਪੰਨਾ 24]

ਮਾਂ ਬਤਖ ਕੰਬਦੀ ਹੈ, “ਮੇਰੇ ਅਮਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ।
ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੀਵ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”
“ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗਾਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ।
ਮੈਂ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਆਗਤ ਹੈ,” ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮੂਜ਼ੀ ਦਾ ਜਾਦੂ
ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੰਗਦਾਰ ਕਿਤਾਬ
ਸਾਰਾ ਬੇਕ ਦੁਆਰਾ
ਕੋਟੀ ਓਲਸਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ

[ਪੰਨਾ 2]

ਇਕ ਵਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ
ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਭੂਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ
ਕਰਲਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ
ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।

[ਪੰਨਾ 3]

ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹਾਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ -
ਮੂਜ਼ੀ ਦ ਕਾਊ ਨਾਂ ਦੇ ਜਾਦੂਈ ਦੋਸਤ ਨਾਲ
ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ।

[ਪੰਨਾ 4]

ਹੁਣ ਮੂਜ਼ੀ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਸੀ,
ਬਸ ਇੱਕ ਭਰੀ ਛੋਟੀ ਗਾਂ
ਦਿਲ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਟੁਫਟ ਨਾਲ
ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ.

[ਪੰਨਾ 5]

ਪਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਜਾਂ ਡਰ
ਲੱਗਦਾ ਸੀ
ਉਸਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੂਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲੇਟਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

[ਪੰਨਾ 6]

ਹੁਣ ਇੱਕ ਰਾਤ ਕੁੜੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ
ਕੁਝ ਸੀ
ਕਿ ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਬੋਲਣਾ
ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

[ਪੰਨਾ 7]

ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸੁਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਰੋ
ਰਹੀ ਸੀ
ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਸਨ।

[ਪੰਨਾ 8]

"ਉਹ ਮਤਲਬੀ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ,
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ
ਕਦੇ ਵੀ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ -
ਮੈਂ ਬੱਸ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਹੈ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ,

"ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਫਿਨ ਹੈ.

ਉਹ ਬੋੜਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ -

ਉਹ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ।"

[ਪੰਨਾ 9]

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਸਤ ਬਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ,

ਪਰ ਉਦੋਂ ਕੀ ਜੇ ਦੂਜੇ ਬੱਚੇ ਉਸ ਵਾਂਗ ਮੈਨੂੰ ਛੋੜਦੇ ਹਨ?"

[ਪੰਨਾ 10]

"ਓ ਮੂਜ਼ੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ,

"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ

ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। "

[ਪੰਨਾ 11]

ਫਿਰ ਇਕਦਮ ਅੱਖ ਝਪਕਦਿਆਂ ਹੀ ਮੂਜ਼ੀ ਅੱਗ

ਦੀ ਮੱਖੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣ ਲੱਗੀ।

[ਪੰਨਾ 12]

ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਬੂਮ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਝਲਕ ਨਾਲ,

ਮੂਜ਼ੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਾਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ!

ਡਰੈਸਰ ਜਿੰਨਾ ਲੰਬਾ,

ਮੰਜੇ ਜਿੰਨਾ ਚੌੜਾ

ਦਿਲ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਟੁਫਟ ਨਾਲ

ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵਾਲ.

[ਪੰਨਾ 13]

"ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ," ਮੂਜ਼ੀ ਮੂ-ਐਡ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ

ਦਿਆਲੂ ਹੋਣਾ ਸਿੱਖਣ ਲਈ

ਫਿਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ।

[ਪੰਨਾ 14]

"ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਚਾਲਾਂ ਸਿੱਖੀਆਂ ਹਨ

ਇੱਕ ਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ,

ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਾਂਗਾ -

ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ।"

[ਪੰਨਾ 15]

"ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਨਿਰਦਈ ਹੈ

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ,
ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ
ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਜ ਲਈ।"

[ਪੰਨਾ 16]

"ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਨਿਯਮ
ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ।
ਬਸ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ -
ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"

ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਦੇ ਹੰਝੂ ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ 'ਤੇ ਸੁੱਕ
ਗਏ ਸਨ
ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਮੂਜ਼ੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ
ਕਿਹਾ,

[ਪੰਨਾ 17]

"ਕੀ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ
ਸੌਖਾ ਹੈ?
ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦੋਸਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ।"

[ਪੰਨਾ 18]

"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ
ਮੈਂ ਫਿਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ
ਜੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਬੈਠਣਾ
ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 19]

ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਮੂਡ-ਮੂਡ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕਦੀਆਂ
ਹਨ
ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਹੱਸ ਕੇ ਕਿਹਾ
"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ!"

[ਪੰਨਾ 20]

ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮੂਜ਼ੀ ਦੀ ਨਰਮ
ਗਰਦਨ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਬਣਨ
ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ।"

[ਪੰਨਾ 21]

"ਓ ਬੱਚੇ," ਮੂਜ਼ੀ ਮੂ-ਐਡ,
"ਇਹ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਆਖਰਕਾਰ -
ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ,
ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਉਣਾ।"

[ਪੰਨਾ 22]

"ਬਸ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦਿਓ

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗਾ,
ਹੁਣ ਲਈ ਅਲਵਿਦਾ..."
ਅਤੇ ਮੁੜੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ!

[ਪੰਨਾ 23]

ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਜਿਹੀ ਗਾਂ ਫੜੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ
ਗਈ ਸੀ
ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਦਿਲ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

[ਪੰਨਾ 24]

ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ
ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ,
ਜਾਦੂ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ
ਦੋਸਤ ਬਣਾਉਣਾ।

ਮੂਜ਼ੀ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਜਾਦੂ

ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ

ਸ਼ਵੇਤਾ ਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ

ਸੁਹਾਨਾ ਬਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

"ਟੈਗ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ!" ਮੈਕਸ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਦੌਰਾਨ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਧੁੱਪ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਪਹਿਰ ਵਿੱਚ ਖੇਡਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ।

ਮੈਕਸ ਟੈਗ ਖੇਡਣ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ, ਉਸਨੇ ਏ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ। ਉਸ ਕੋਲ ਪਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖਿੱਲਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਗਿੱਲੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਕਸ ਉਸ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਬੇਢੰਗੀ ਸੀ। ਕੁੜੀ ਰੋਣ ਲੱਗੀ ਤੇ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਚਲੀ ਗਈ। ਘੰਟੇ ਕੁ ਬਾਅਦ ਮੈਕਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਕਸ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹਰਿਨਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਹੱਸ ਰਹੇ ਹੋ?"

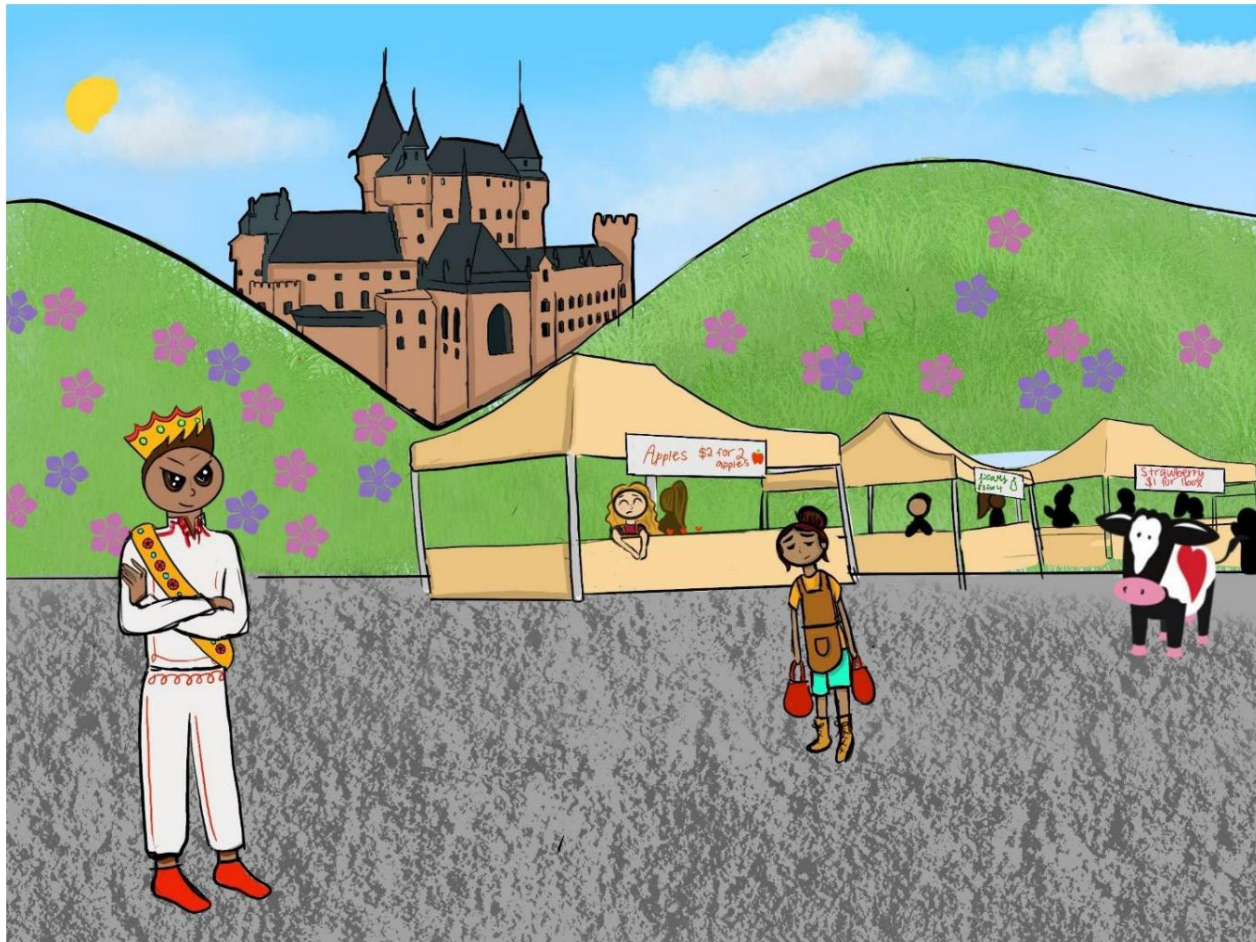
ਮੈਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੱਟਾਨਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘ ਗਈ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਮੈਕਸ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਮੈਕਸ ਨੇ ਦਫ਼ਤਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਕਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਕੂਲ ਦਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹ ਲਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਕਸ ਸੋਚਿਆ. ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਹਾਣੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ:

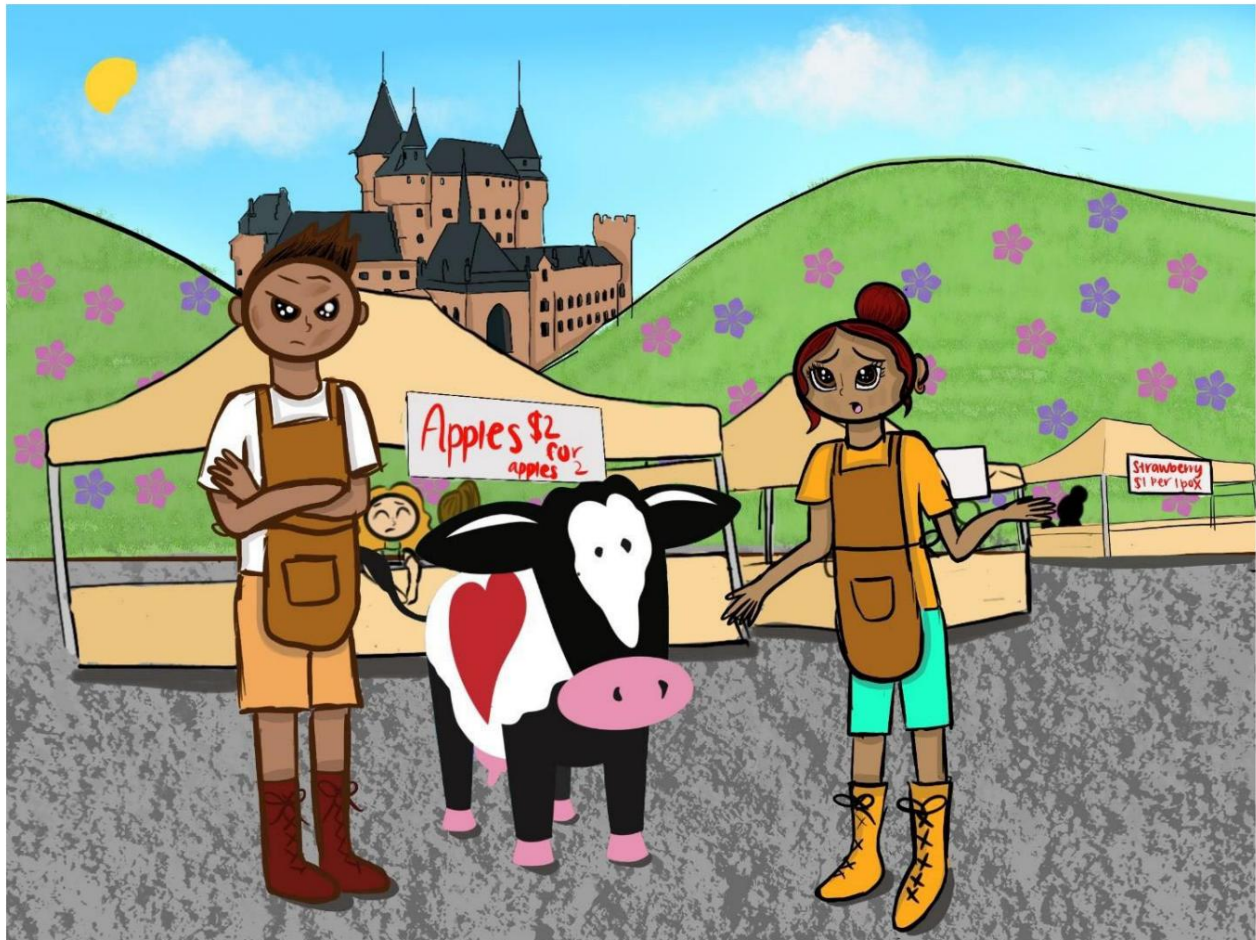

ਇੱਕ ਵਾਰ, ਦਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿੰਸ ਲਿਆਮ ਸੀ, ਜੋ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼, ਉਹ ਮਹਿਲ ਬਾਰੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੰਨੀਆਂ ਐਸੋ-ਆਰਾਮ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸਨ। ਫਿਰ, ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਿੜਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕਿੰਨਾ ਗੰਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਵਤੀਰਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ, ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਗਾਂ ਨਾਮ
ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਜਦੋਂ ਮੂਜ਼ੀ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, “ਦਇਆ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹੈਲੋ! ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ
ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ। ਆਓ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰੀਏ।” ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸਹਿਮਤ
ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੈਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪਿੰਡ
ਵਾਸੀ ਈਸਾਬੇਲਾ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸਨ।

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, “ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ? ਇਹ ਰਾਜ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਾਂ।”

ਇਜ਼ਾਬੇਲਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਮੈਨੂੰ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧੁੱਪ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸੜਕਾਂ ਉੱਤੇ ਤੁਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮੈਂ ਨਾਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਰਾਜਕੁਮਾਰ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਗੰਦੇ ਅਤੇ ਗੰਦੇ ਕਿਹਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਟਿੱਪਣੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਜਾਣੇਗਾ।”

ਉਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਕ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀ ਜੇਮਜ਼ ਕੋਲ ਚਲੇ ਗਏ।
ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਆਮ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।

ਜੇਮਸ ਨੇ ਮੂਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, “ਮੈਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਲੱਤ ਤੋੜੀ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ
ਖਰਗੋਸ਼ ਕਿਹਾ ਜੋ ਕਿ ਹੋਪ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾੜੀਆਂ
ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇੱਕ
ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ
ਪਵੇਗਾ।”

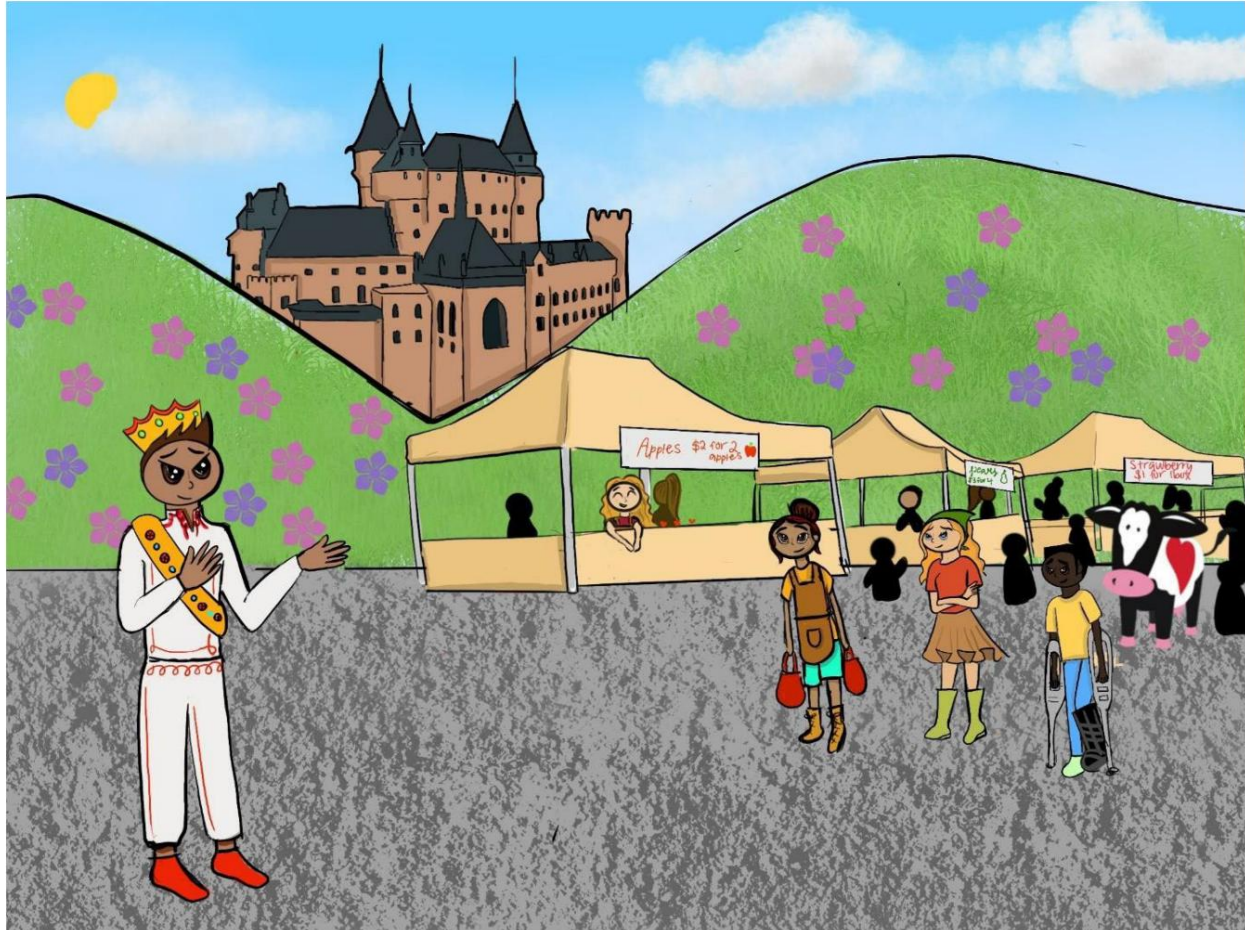
ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੈਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਅਬੀਗੈਲ ਨੂੰ ਮਿਲੇ।

ਅਬੀਗੈਲ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹਰ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਮਤਲਬ ਅਤੇ ਕਦੇ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਮਹਿਲ ਦੀ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕ ਨੌਕਰ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੱਕ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁਣ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਿਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਮੂਜ਼ੀ। ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਣਾ ਸਿਖਾਇਆ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ।
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ
ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ
ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਖਤਮ.

ਮੈਕਸ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਡੂੰਘੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਰਿਹਾ।

ਸਕੂਲ ਵਿਚ, ਮੈਕਸ ਨੇ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਬੈਚ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆ।

ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ। ਇਹ ਏ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਵੱਡਾ ਵਿਅਕਤੀ। ਵੈਸੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਐਮੀ ਹੈ।"

"ਐਮੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ। ਮੈਂ ਮੈਕਸ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕੁਝ ਸਮਾਂ?" ਐਮੀ ਹੱਸ ਪਈ। "ਜ਼ਰੂਰ। ਓਹ ਬਹੁਤ ਵਧਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਲਵਿਦਾ, ਮੈਕਸ!"

"ਅਲਵਿਦਾ, ਐਮੀ!"

ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਮੈਕਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦਿਆਲੂ ਹੋਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਮਦਦ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਛੇੜਿਆ। ਹਰ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ "ਦਇਆ ਪੁਰਸਕਾਰ" ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

***** ਅੰਤ *****

ਮੂਜ਼ੀਜ਼ ਮੈਜਿਕ ਆਫ਼ ਕਾਇਨਡਨੇਸ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾਂ ਬਾਰੇ:

ਸ਼ਵੇਤਾ ਬਾਲਾ 2020 ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ "ਮੂਜ਼ੀਜ਼ ਮੈਜਿਕ ਆਫ਼ ਕਾਇਨਡਨੇਸ" ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਨਲਾਈਨ ਸਕੂਲ - ਲੌਰੇਲ ਸਪ੍ਰਿੰਗਸ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 5ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ।

ਸ਼ਵੇਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਸੁਹਾਨਾ ਬਾਲਾ ਨੇ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਸੈਨ ਜੋਸ ਦੇ ਲਿਨਬਰੂਕ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ 9ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ।

ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨੈੱਟਵਰਕ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਹਨ:

ਕਹਾਣੀਆਂ:

- ਮੀਆ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ
- ਮੂਜ਼ੀ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦਾ ਜਾਦੂ
- ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਰਕਸ

ਕਵਿਤਾ:

- ਮੂਜ਼ੀ ਕਵਿਤਾ

ਪਹੇਲੀਆਂ:

- ਮੂਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਖੋਜ
- ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜੋ

ਪੋਸਟਰ (ਕੋਵਿਡ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ):

ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮਾਸਕ ਪਹਿਨੋ

ਮੂਜ਼ੀ ਹੱਥ ਧੋਦੀ ਹੈ

Moozie® ਦਾ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਐਡਵੈਚਰ

ਇੱਕ ਸੰਗੀਤਕ ਯਾਤਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ
ਟੌਮ ਈਸਟਨ ਦੁਆਰਾ (ਫਾਰਮਰ ਟੇਡ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀਕ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ)
ਕੋਟੀ ਓਲਸਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ

[ਪੰਨਾ 3]
ਹੁਣ ਆਓ ਸੁਣੀਏ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਟਿੰਨੀ ਟਿੰਨੀ ਤਿਕੋਣ ਮੂਜ਼ੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ!

[ਪੰਨਾ 4]
ਹੁਣ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਜ਼ੀ ਗਾਂ ਓਨੀ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੀਵ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਸਾਜ਼ ਕੋਣੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਜ਼ੀ ਆਪਣੀ ਪੂਛ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੱਖੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 5]
ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਹੈਲੋ, ਛੋਟੇ ਸਾਥੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"
"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਟਿੰਨੀ ਟਿੰਨੀ ਟ੍ਰਾਈਐਂਗਲ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਟੀਟੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਟੀਟੀ ਮੂਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 6]
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਆਏ?" ਮੂਜ਼ੀ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ।
TT ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ BIG ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਡਰਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ?" ਮੂਜ਼ੀ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ।
ਟੀਟੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਛੋਟਾ ਹਾਂ; ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਯੰਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ। ਮੈਂ ਨਵਾਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਯੰਤਰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੰਗੀਤ ਚਲਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ!"

ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਨਵਾਂ ਛੋਟਾ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਯੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਵਾਂਗਾ।
ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਚਲੋ ਸਟ੍ਰਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ!"

[ਪੰਨਾ 7]
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਜ਼ੀ ਇੱਕ ਸੈਲੋ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਟੀਟੀ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਲੀ ਸੈਲੋ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।
ਟੀਟੀ ਇਹ ਸੁਣਨ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਜ਼ੀ ਹੋਰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਲੋ ਵੱਲ ਦੌੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਟਿੰਨੀ ਟ੍ਰਾਈਐਂਗਲ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

[ਪੰਨਾ 8]
"ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ. ਮੈਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਿਅਸਤ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਵਾਇਲਨ ਨੂੰ ਵੇਖੋ; ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਛੋਟੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਸੰਦ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਵੀ ਕਰਨਗੇ, "ਚਾਰਲੇ ਕੈਲੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

[ਪੰਨਾ 9]
ਟੀਟੀ ਮੂਜ਼ੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਜਾਂ, ਸਾਰੇ ਸਟ੍ਰਿੰਗ ਯੰਤਰ ਚਾਰਲੀ ਕੈਲੋ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 10]
ਅਚਾਨਕ ਬੈਕਸਟਰ ਬਾਸ ਚੀਕਦਾ ਹੈ, "ਹੇ ਆਦਮੀ, ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ - ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ! ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਸ ਯਾਰ ਵਰਗੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ! ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ! ਖੈਰ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਥੇ ਬਾਸਲੈਡ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ!"

[ਪੰਨਾ 11]

ਅਤੇ ਵਿਓਲਾ ਵਿਓਲਾ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਜਾਂ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਸਟਰਿੰਗ ਯੰਤਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚਾਰਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਇਲਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਖੇਡਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਝੁੰਡ ਹਨ। "

[ਪੰਨਾ 12]

ਇਸ ਲਈ ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਟੀਟੀ ਲੋਰੇਟਾ ਵਾਇਲਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਹੈਲੋ, ਲੋਰੇਟਾ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਨਵਾਂ ਦੋਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਿਹਰਸਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਰਾਜ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, "ਲੋਰੇਟਾ ਵਾਇਲਨ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਜਾਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਰਾਜ?"

"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਰਾਜ ਮੇਰਾ ਕਮਾਨ ਸੀ। ਇੱਥੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ; ਧਨੁਸ਼ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ!"

[ਪੰਨਾ 13]

ਇਸ ਲਈ ਜਾਂ ਕਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ। ਜਾਂ ਨੇ ਕਮਾਨ ਵਾਪਸ ਲੋਰੇਟਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਇਲਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਧਨੁਸ਼ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ।"

"ਟੀਟੀ, ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਿਲੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੋਸਤ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੂਜ਼ੀ, ਤੁਸੀਂ ਟੀਟੀ ਨੂੰ ਵੁੱਡਵਿੰਡਸ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ; ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ।"

[ਪੰਨਾ 14]

ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁੜਦੇ ਹਨ, ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਟੀਟੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਲੋਰੇਟਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਿਗ ਬਾਸ ਵੀ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਸੰਦ ਸਨ,"

ਟੀਟੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 15]

ਮੂਜ਼ੀ ਪਹਿਲੀ ਕੁਰਸੀ ਕਲੈਰੀਨੇਟ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਟੀਟੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੈਡਮ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ Tiny Tiny Triangle ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭ ਰਿਹਾ/ਰਹੀ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

[ਪੰਨਾ 16]

ਰੀਡਾ ਕਲੈਰੀਨੇਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਮਾਗ਼ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਤਿਕੋਣ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਤਿਕੋਣ ਕਿਉਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ! ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਓ; ਪਿਛਲੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ!"

[ਪੰਨਾ 17]

ਅਸਵੀਕਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਟੀਟੀ ਮੂਜ਼ੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਨਾਲ ਆਓ, ਛੋਟੇ ਦੋਸਤ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੁੱਡਵਿੰਡਜ਼ ਦੀ ਤਿਕੋਣੀ ਨੂੰ ਮਿਲੋ: ਬਿਲੀ ਜੇ ਪਿਕੋਲੋ, ਓਲੀਵੀਆ ਓਬੋ, ਅਤੇ ਹੌਬਸਨ ਬੈਸੂਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

[ਪੰਨਾ 18]

ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਟੀ.ਟੀ. ਉਹ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਨਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"

ਬਿਲੀ ਜੋ ਪਿਕੋਲੋ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਹਿਕਦੀ ਹੈ, “ਹੇ, ਛੋਟਾ ਮੁੰਡਾ! ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 10 ਸਕਿੰਟ ਲੱਗੇ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹੋ?”

[ਪੰਨਾ 19]

ਓਲੀਵੀਆ ਓਬੋ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, “ਬਿਲੀ ਜੋ, ਟੀਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ? ਖੈਰ, ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹਰੇਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਰੀਡਜ਼ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲਈ ਰਾਜ਼ ਹਨ। ਇੱਥੇ, ਟੀਟੀ, ਮੇਰੀ ਰੀਡ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਹੈ।”

ਅਤੇ ਹੌਬਸਨ ਬੈਸੂਨ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਹਾਂ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਰੀਡਜ਼ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਈਬ੍ਰੇਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ- ਇਹ ਆਸਾਨ ਹੈ! ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੂਟ ਦਿਓ!”

[ਪੰਨਾ 20]

ਟੀਟੀ ਕਾਨਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। (ਉਡਦੀ ਆਵਾਜ਼) ਪਰ, ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਰੀਡ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਬੋਏ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਓਬੋ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੋ। ਕਾਨਾ ਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਾਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।”

“ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭੋਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ. ਤੁਸੀਂ ਧਾਤ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਭਾਗ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? ਉਹ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਹਨ!”

[ਪੰਨਾ 21]

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੀਟੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਸਿੰਗਾਂ, ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਮੇਨਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ,

[ਪੰਨਾ 22]

ਉਹ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਯੰਤਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ। ਟੀਟੀ ਨੇ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਦੀ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ, ਮੈਕਸ ਟੂਬਾ ਨਾਲ ਟਕਰਾਇਆ ਸੀ।

ਮੈਕਸ ਟੂਬਾ ਯੁੱਜਦਾ ਹੈ, “ਦੇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕਣੀ! ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਡਾ ਦੇਵਾਂ ਇੱਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾਓ ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ!”

[ਪੰਨਾ 23]

ਅਤੇ ਮੂਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਮੈਕਸ ਟੂਬਾ, ਇਹ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਹਾਦਸਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੈ। ”

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਕਸ ਟੂਬਾ ਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਚਮੜੀ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਉਕਾ ਭਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਆਹ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੇ! ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿਲਕਣ, ਸਲਾਈਡਿੰਗ ਟ੍ਰੇਬੋਨ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

[ਪੰਨਾ 24]

ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੂਜ਼ੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿਆਲੂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਟੀਟੀ ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਕਸ ਟੂਬਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ,

“ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮਿਸਟਰ ਟੂਬਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋ। ਮੈਂ ਟ੍ਰੇਬੋਨ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਗਰੱਫ ਮੈਕਸ ਟੂਬਾ ਨਰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ। ਸੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਬੱਚਾ, ਅਤੇ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਆਗਤ ਹੈ।”

[ਪੰਨਾ 25]

ਮੂਜ਼ੀ ਟੀਟੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ, “ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨੇ ਮੈਕਸ ਦੀ ਧੁਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕੀਤੀ?”

[ਪੰਨਾ 26]

ਉਦੋਂ ਹੀ ਰੇਮਨ ਟ੍ਰੇਮਬੋਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਹੇ ਕੰਪੋਡਰੇ, ਇੱਥੇ ਸਲਾਈਡ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਰੈਮਨ ਹਾਂ। ਪੂਰੇ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬੀਫ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਫਿਰ ਅਵਾ ਹੋਰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ? ਸਾਡੀ ਧੁਨੀ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂੰਹ ਹੈ. ਸੁਣੋ..."

[ਪੰਨਾ 27]

"ਮੈਂ ਡੋਨਾਲਡ ਟਰੰਪ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ! ਰੈਮਨ, ਟੀਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ-ਪੱਥਰ ਦਿਓ! ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਸ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੂੰਜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"

[ਪੰਨਾ 28]

ਇਸ ਲਈ ਟੀਟੀ ਮੂੰਹ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੂਕ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਟੀਟੀ ਨੇ ਮਾਊਥਪੀਸ ਵਾਪਸ ਰੈਮਨ ਟ੍ਰੇਬੇਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਰੈਮਨ, ਪਰ ਮਾਊਥਪੀਸ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਚਮਕਦਾਰ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਆਵਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਚਮਕਦਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 29]

ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੂਜ਼ੀ ਨੇ ਟੀਟੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਊਥਪੀਸ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਰੈਮਨ ਅਤੇ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੰਤਰਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

¹¹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਦਿਆਲੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ¹¹ ਦੂਜੇ ਯੰਤਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਦਿਆਲਤਾ ਬਾਰੇ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹੈ।

[ਪੰਨਾ 30]

ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੂਜ਼ੀ, ਅਸੀਂ ਤਾਰਾਂ 'ਤੇ ਗਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ^{woodwinds} ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਪਿੱਤਲ ਦੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹਾਂ।"

[ਪੰਨਾ 31]

"ਅਸੀਂ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

[ਪੰਨਾ 32]

"ਆਹ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ? ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗਾਂ ਦੀ ਘੰਟੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਚਲੋ ਪਰਕਸ਼ਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ।"

[ਪੰਨਾ 33]

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੈਕ ਟਿੰਪਨੀ ਨੂੰ ਚੀਕਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ, "ਟੀਟੀ ਟ੍ਰਾਈਐਂਗਲ, ਇੱਥੇ ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਆਦਮੀ। ਪਿਛਲੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਆਗਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਖੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਵਾਂ ਪਰਕਸ਼ਨ ਯੰਤਰ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਏ ਹੋ; ਪਰਕਸ਼ਨ ¹⁵ ਇੱਥੇ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋਂ ਸੁਣੋ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ, ਕੈਡੀਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਹੇ, ਕੈਡੀਸ! ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਰਮ ਨਵੇਂ ਤਿਕੋਣ ਨੂੰ ਮਿਲੋ। ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ!"

[ਪੰਨਾ 34]

ਮੂਜ਼ੀ ਅਤੇ ਟੀਟੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਰੱਮ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕੈਡੀਸ ਸਨੋਰੇ-ਡਰੱਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੈਡੀਸ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਹੈਲੋ, ਟੀਟੀ, ਮੈਂ ਕੈਡੀਸ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵੱਡੇ ਬੈਡ, ਛੋਟੇ ਬੈਡ, ਮਾਰਚਿੰਗ ਬੈਡ ਅਤੇ ਰੌਕ ਬੈਡ ਵਿੱਚ ਖੇਡਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਤਾਲ ਨੂੰ ਸੁਣੋ।"

ਕੈਡੀਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ, ¹¹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਵਾਹ!"

Cadence snare drum ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਹਾਂ, ਜਾਂ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ 'ਕੂਲ ਵਨ ਨੋਟਰ' ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ?"

ਫਿਰ ਕੈਡੈਂਸ ਨੇੜੇ ਪਏ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਬੀਟਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਚੈੱਕ ਕਰੋ; ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

[ਪੰਨਾ 35]

ਬੀਟਰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ, ਟੀਟੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਿਲੀ!"
ਮੂਜ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੂਵੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਉਹ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ... ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਰਾਜ਼। ਟੀਟੀ ਹੁਣ ਡਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

[ਪੰਨਾ 36]

ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ!

[ਪੰਨਾ 37]

ਮੂਜ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦਿਆਲੂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਦਿਆਲੂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ... ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਆਲਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਦਿਆਲੂ ਹੋਣਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਖੇਡਣ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੰਗੀਤ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ... ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਈਏ!